

дѣлалъ, ковалъ, чукалъ, пилилъ, или правилъ подкови, гвоздеи, куки и др.

Всичко това той правѣлъ не за пари, не отъ нужда, а за да се упражнява въ тѣлесна работа.

Така всѣки день идвалъ царьтъ тукъ, работѣлъ си самъ, пѣелъ си и си свирѣлъ съ уста, скритъ отъ погледа на своитѣ приближени. И много билъ доволенъ. Когато прекарвалъ по 2—3 часа въ своята работилница и се изморявалъ въ такава нелека работа, не само усилвалъ и укрепвалъ своето тѣло, но си и отпочивалъ отъ всѣкидневната умствена работа и добивалъ душевна бодростъ. Презъ време на тази рѣчна работа той често обмислѣлъ и голѣмитѣ държавни работи, каквито всѣки день трѣбвало да решава.

Щомъ се изморѣлъ отъ работа, царьтъ спиралъ, свалилъ работническата престилка, налагалъ малко работническо калпаче, каквото носѣли работниците въ тази страна, запушвалъ своята кѣса луличка, заключвалъ вратата на работилницата и презъ друга тайна врата излизалъ незабелязано на улицата и се смѣсвалъ съ хората като обикновенъ простъ работникъ. Подъ неговото просто работническо облѣкло, по неговитѣ черни работнически рѣце, по неговия небреженъ вървежъ, и, най-сетне, по неговото просто държане никой не можелъ да подозре, че този нехаенъ младъ момъкъ е самъ царьтъ. Това му давало възможность той да може да отиде навсѣкѣде, да надникне навредъ, да се разговаря съ всѣкиго, безъ нѣкой да го познае.

Като ходѣлъ така между народа, еднѣжъ той чулъ, че хлѣбаритѣ безъ право повишили цената на хлѣба, че нощната стража не пазѣла добре, и че въ града станали нѣколко кражби, и крадците не могли да се откриятъ. Още на другия день царьтъ заповѣдалъ да се намали цената на хлѣба, а нощната стража да се накаже за нейната небрежность.

(Следва)

КРУМОВАТА МОЛИТВА

Лѣтото изтече,
Крума безъ да пита,
и есеньта вече
сѣщо си отлита.

Той се позагледа
горе къмъ балкана
и молитва въ себе
ей таквазъ подхвана:

„Много ти се моля,
сладъкъ дѣдо Боже,
да направишъ всичко
което се може, —

щомъ почне да мръзне,
да ми купи тате
чифтъ кѣнки съ обувки,
като тѣзъ на батя,

че да видятъ сетне
тате, па и мама,
какъ летиме съ батя
заловени двама!“